

Sygnatura akt *XII K 830/12*

1 Ds. 1866/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Kuriata-Pruszyńska

Protokolant: Małgorzata Weres

Bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Psie Pole

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 stycznia 2013 r.

sprawy

R. K. syna S. i D. z domu C.

urodzonego (...) we W., nr PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 8 października 2011 r. do dnia 10 października 2011 r. we W. działając w warunkach czynu ciągłego zabrał w celu przywłaszczenia kartę płatniczą Banku (...) oraz telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 300 złotych, a następnie przy pomocy w/w karty płatniczej nie mniej niż dziesięciokrotnie bezprawnie podjął z bankomatów pieniądze w różnych kwotach czym spowodował straty o łącznej wartości nie mniejszej niż 1800 złotych na szkodę B. C.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk

I. uznaje oskarżonego **R. K.** za winnego tego, że w październiku 2011 r. przywłaszczył sobie powierzony mu przez B. C. telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 300 złotych, czym działał na szkodę B. C. tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **R. K.** za winnego tego, że w okresie od dnia 8 października 2011 r. do dnia 10 października 2011 r. we W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zabrał w celu przywłaszczenia kartę płatniczą Banku (...) a następnie przy pomocy w/w karty płatniczej jedenaście razy bezprawnie podjął w celu przywłaszczenia z bankomatów pieniądze w różnych kwotach czym spowodował straty o łącznej wartości 2500 złotych na szkodę B. C., tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 5 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy oskarżonemu wyżej wymierzone wobec niego kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na 5 (pięć) lat okresu próby;

V. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej B. C. kwoty 2800 zł, w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. C. zamieszkuje we W. na ul. (...) wychowując samotnie dwójkę dzieci. Za pośrednictwem portalu internetowego B. C. poznała oskarżonego R. K., który po około miesięcznej znajomości wprowadził się do jej mieszkania. B. C. posiadała konto w banku (...), do którego wydana została jej karta płatnicza. B. C. wielokrotnie w obecności R. K. przy pomocy karty wybierała pieniądze z bankomatu.

W październiku 2011 r. B. C. pożyczyła R. K. telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 300 zł. Oskarżony miał zwrócić telefon po tygodniu. R. K. jednak telefonu nie zwrócił pokrzywdzonej i zastawił go w lombardzie otrzymując za niego kwotę około 100 zł.

Dowód:

- zeznania B. C. k. 1-3, k. 15, k. 25, k. 142-143
- wyjaśnienia oskarżonego R. K. k. 67-69, k. 141-142
- zestawienie operacji k. 10-11
- informacja z (...) k. 18

Po ostatnim użyciu przez siebie karty płatniczej B. C. schowała kartę do portfela, portfel zaś do plecaka, który miała w mieszkaniu. W dniu 8 października 2011 r., kiedy po zjedzonym obiedzie B. C. położyła się spać, R. K. zabrał w celu przywłaszczenia z plecaka B. C. kartę płatniczą Banku (...), przy pomocy której zamierzał następnie wybierać pieniądze z bankomatów i opuścił mieszkanie pokrzywdzonej. R. K. wyszedł z mieszkania razem z dziećmi B. C., po czym odłączył się od nich i do mieszkania już nie wrócił.

Następnie R. K. w okresie od 8 października 2011 r. do 10 października 2011 r. przy pomocy karty płatniczej B. C. jedenaście razy bezprawnie podjął w celu przywłaszczenia z bankomatów pieniądze w różnych kwotach – łącznie w wysokości 2500 zł. I tak, w dniu 8 października 2011 r. podjął pieniądze w kwotach: 500 zł, 100 zł, 50 zł i 50 zł, w dniu 9 października 2011 r. podjął pieniądze w kwotach: 200 zł, 150 zł, 500 zł, zaś w dniu 10 października 2011 r. w kwotach: 150 zł, 50 zł, 500 zł i 250 zł.

B. C. stwierdziła brak karty do bankomatu dopiero w dniu 10 października 2011 r. Po opuszczeniu mieszkania przez oskarżonego w dniu 8 października 2011 r. do czasu kiedy zorientowała się, że nie ma karty w portfelu pokrzywdzona nie wychodziła z mieszkania, ani też nikt w mieszkaniu jej nie odwiedzał.

Dowód:

- zeznania B. C. k. 1-3, k. 15, k. 25, k. 142-143
- wyjaśnienia oskarżonego k. 67-69, k. 141-142
- zestawienie operacji k. 10-11
- informacja z (...) k. 18

- protokół oględzin k. 22

Oskarżony **R. K.** ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, jest rozwiedzony, ma jedno dziecko. Przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał się z pracy jako monter sprzętu AGD z wynagrodzeniem 1300 zł miesięcznie.

R. K. w toku postępowania przygotowawczego został poddany badaniu sądowo – psychiatrycznemu. W wydanej w dniu 31 lipca 2012 r. opinii biegli lekarze psychiatry zgodnie stwierdzili, że R. K. nie jest chory psychicznie i nie był chory w krytycznym czasie, nie jest też upośledzony umysłowo. We wnioskach końcowych biegli stwierdzili, że R. K. nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą wobec niego warunki z art. 31 § 1 lub 2 kk.

Oskarżony był uprzednio karany sądownie.

Zachowanie oskarżonego w warunkach izolacji więziennej oceniono pozytywnie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze podane do protokołu przesłuchania k. 67-69

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 73-75

- karta karna k. 83

- odpisy wyroków k. 56-60

- opinia z Aresztu Śledczego k. 81-82

Oskarżony R. K. przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ma okres 5 lat próby, zobowiązanie go do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w terminie 2 lat od uprawomocnienia się orzeczenia. (k. 68).

R. K. przesłuchiwany przed Sądem również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że było tak jak jest opisane w akcie oskarżenia tylko sumy się nie zgadzają, bo według jego obliczeń podjął z bankomatów więcej pieniędzy tj. około dwóch tysięcy złotych. Podał dalej, że będąc w mieszkaniu u pokrzywdzonej zabrał jej kartę do bankomatu. Telefon miał wcześniej od niej pożyczony. Mieszkał z pokrzywdzoną, nie miał swojego telefonu więc mu pożyczyla na czas nieokreślony. Wyjaśnił również, że telefon ten zastawił w lombardzie za kwotę około 100 zł. (k. 141-142).

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd opierał się w szczególności na zeznaniach pokrzywdzonej B. C., wyjaśnieniach oskarżonego R. K., zestawieniu operacji na rachunku, protokole oględzin.

W całej rozciągłości na wiarę Sądu zasługiwały zeznania pokrzywdzonej w niniejszej sprawie – **B. C.**, są one bowiem jasne, logiczne, konsekwentne na poszczególnych etapach postępowania oraz znajdują potwierdzenie w innych dowodach zebranych w sprawie. Z zeznań B. C. wynika, że posiadała ona konto w banku (...) do którego miała wydaną kartę płatniczą, była również właścicielką telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 300 zł. Jak podała dalej B. C. oskarżony R. K. zamieszkiwał w jej mieszkaniu w październiku 2011 r. Pokrzywdzona zeznała, że po ostatnim użyciu przez siebie karty płatniczej schowała ją do portfela, zaś portfel do plecaka, który był cały czas w domu. Ostatni raz widziała portfel w sobotę w dniu 8 października 2011 r. W tym również dniu oskarżony był obecny w jej mieszkaniu po czym, kiedy po objęciu się spać, opuścił jej mieszkanie i już nie wrócił. W dniu 10 października 2011 r.

zorientowała się, że w portfelu nie ma jej karty płatniczej. Od momentu opuszczenia mieszkania przez oskarżonego do momentu stwierdzenia przez pokrzywdzoną braku karty B. C. nigdzie z mieszkania nie wychodziła ani też nikt jej nie odwiedzał. Jak się okazało po opuszczeniu mieszkania pokrzywdzonej przez R. K. z jej konta za pomocą karty płatniczej do momentu zablokowania konta przez bank wielokrotnie wybierane były pieniądze w łącznej kwocie 2500 zł. B. C. zeznała również, że o kradzież karty i pieniędzy podejrzewa właśnie R. K..

Ponadto B. C. wskazała, że na tydzień czasu pożyczyła R. K. telefon komórkowy marki S., którego oskarżony jej nie zwrócił mówiąc, że zastawił go w lombardzie.

Zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego **R. K.**, który zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i potwierdził, że kiedy przebywał w mieszkaniu pokrzywdzonej B. C. zabrał jej kartę do bankomatu, a później za pomocą tejże karty wyciągał pieniądze z bankomatów. Oskarżony podał, że nie pamięta ile razy podejmował w ten sposób pieniądze, w jego ocenie była to łącznie kwota około 2000 zł.

Biorąc pod uwagę, iż R. K. nie był w stanie dokładnie podać ile razy i jakie kwoty podjął z bankomatów przy pomocy karty płatniczej B. C., wysokość kwoty jaką w ten sposób podjął sąd ustalił na podstawie w pełni wiarygodnych w tym zakresie i szczegółowych zeznań pokrzywdzonej, która zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed sądem dokładnie, konsekwentnie wskazała, że była to łącznie kwota 2500 zł, a także wskazała jakie kwoty i kiedy wybierane składają się na tą sumę. Okoliczność ta potwierdzona została również przez w pełni wiarygodnie dla sądu zestawienie operacji na koncie pokrzywdzonej znajdujące się w aktach sprawy na k. 10-11.

R. K. przyznał się również do tego, że B. C. pożyczyła mu telefon komórkowy, którego jej nie oddał lecz zastawił w lombardzie otrzymując za niego pieniądze w kwocie około 100 zł.

Sąd nie widział również żadnych podstaw aby innym dowodom znajdującym się w aktach sprawy odmówić wiary.

W świetle jednak materiału dowodowego sprawy zdaniem sądu przyjęta przez Prokuratora kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu ostać się nie mogła. Zdaniem Sądu okoliczności sprawy wskazują na to, że należało oskarżonemu przypisać popełnienie dwóch odrębnych przestępstw.

A mianowicie, zdaniem Sądu R. K. poprzez swoje zachowanie polegające na tym, że od dnia 8 października 2011 r. do dnia 10 października 2011 r. we W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zabrał w celu przywłaszczenia kartę płatniczą Banku (...) a następnie przy pomocy w/w karty płatniczej jedenaście razy bezprawnie podjął w celu przywłaszczenia z bankomatów pieniądze w różnych kwotach czym spowodował straty o łącznej wartości 2500 złotych na szkodę B. C., wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. Niewątpliwie bowiem oskarżony kradnąc kartę działał z góry powziętym zamiarem dokonania następnie za pomocą tejże karty szeregu wypłat gotówki z bankomatów – stąd przyjęcie w kwalifikacji czynu również z art. 12 kk.

W ocenie Sądu kwestię pożyczonego oskarżonemu przez B. C. telefonu komórkowego należało ocenić odrębnie. Telefon komórkowy marki S. jak wynika zarówno z wyjaśnień oskarżonego, jak i zeznań B. C. został R. K. pożyczony, a zatem powierzony. Oskarżony miał telefon zwrócić pokrzywdzonej czego nie uczynił postępując z nim jak ze swoją własnością i zastawił go w lombardzie. Stąd też takim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk tj. w październiku 2011 r. przywłaszczył sobie powierzony mu przez B. C. telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 300 złotych.

Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze oskarżonemu kary Sąd wziął pod uwagę

uprzednią karalność R. K. w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, sposób i okoliczności popełnienia czynów oraz niskie pobudki jakimi kierował się oskarżony przy popełnieniu przestępstw, tj. chęć szybkiego i łatwego osiągnięcia zysku, przy wykorzystaniu zaufania kobiety samotnie wychowującej dwoje dzieci.

Jako okoliczności łagodzące sąd miał na względzie przyznanie się oskarżonego do przypisanych mu czynów.

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 53 kk, biorąc pod uwagę, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, ani też stopnia społecznej szkodliwości czynów, Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo z art. 284 § 2 kk na podstawie tego przepisu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaś za czyn z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności uznając, że zarówno kary jednostkowe, jak i kara łączna są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów, a ich dolegliwość nie przekracza stopnia winy. W ocenie Sądu zatem, orzeczona wobec oskarżonego kara łączna pozbawienia wolności pozwala przypuszczać, iż spełni wobec niego cele wychowawcze i zapobiegawcze, utwierdzając w przeświadczeniu, że przestępstwo nie popłaca i nie można unikać za nie odpowiedzialności karnej. Ponadto, orzeczona kara da społeczeństwu wyraz negatywnej oceny tego typu zachowań przez Sąd.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zawiesił oskarżonemu warunkowo na 5 (pięć) lat okresu próby dochodząc do przekonania, że warunkowe zawieszenie wykonania kary na tak długi okres jest konieczne – mając na względzie wyżej wskazane okoliczności obciążające, a zarazem będące wystarczające dla osiągnięcia wobec R. K. celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

W punkcie V części dyspozytywnej wyroku sąd na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową.

Zarządzenie:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu z pouczeniem o możliwości uzupełnienia apelacji w terminie 14 dni od doręczenia wyroku z uzasadnieniem

Kal. 14 dni